

længe denne Sæsson endnu vil være, jeg har nogen Formodning om, at den ikke vil være længe; men dersom man finder, at der havde været en særlig Anledning til, at de almindelige Lønningsslove skulde udfomme, og at det vilde være beklageligt, om de ikke udfom, saa skal jeg dog bemærke, at ved en fjorten Dages længere Samværen kunde det blive muligt at faae dem ud; herover er Udvalget ikke Herre, det er kun Ministeriet; jeg vil ikke udtale nogen Mening, om det skulde være rigtigt, noget tidligere eller senere at afbryde Sæssonen, men jeg har dog villét yttre mig imod den Anse, der kunde ligge i den ærede Ministers Ord. En anden æret Minister har idag med Hensyn til en Uttring, som først fra mig var fremkommet her i Thinget angaaende Forholdet mellem Embedsstandens Løn her i Landet og Embedsstandens Løn i andre Lande, udtalt, at den Sag dog maatte have været underkastet en ganske anden Overveelse end den, han meente der var foregaaet, inden man yttrede sig derom. Jeg vil nu ikke tillade mig at bebreide den ærede Minister, at han ikke har overveiet, hvad jeg i saa Henseende skal have sagt, men jeg tillader mig den Bemærkning, at han ikke har hørt rigtigt, hvad jeg har udtalt; jeg har ikke sagt det, som han troer, at jeg har sagt. Jeg har sagt, at Embedsstanden var her i Landet lønnet forholdsvis høiere end i andre Lande; jeg har ikke sagt, at Embedsmændene vare det, der er en stor Forskel derimellem — og de Overveelser, hvorpaa jeg har støttet denne Udtalelse, have for mig været af den Natur, at de have været overtydende; jeg forlanger ikke, at Andre skulle finde dem overtydende for sig, men jeg troer dog, at da den ærede Minister ikke kan vide paa hvilke Overveelser jeg støttede min Udtalelse, var han ikke ganske berettiget til at yttre sig, som skeet er, især da han udtalte sig over Noget, som jeg slet ikke har sagt. Det er bleven anført udenfor Salen, at der skulde være noget Ubilligt i, at Embedsmændene her i Kongeriget ikke fik et større Tillæg end det, som tilstaaes dem ved nærværende Lov; jeg har hørt yttre, at det var saameget mere urigtigt, som Monarchiets Embedsmænd havde langt Mere. Nu er Meningen

om, hvad der er billigt, ganske vist en Skønssag, og den, som afgiver et Skøn, kan jo maaskee tage feil, det er Noget, som vi Alle ere underkastede, Ministre ligesaa godt som Rigsdagsmænd; men jeg skal tillade mig at hensele Dyræksksomheden paa et Forhold, som gjør, at det Skøn, som er gaaet forud for Fastsættelsen af Lønningstillæget for Monarchiets Embedsmænd, paa en let forklarlig Maade er blevet et andet end det, hvortil vi her ere komne. Majoriteten af dem, som nu sidde i denne Sal, ere ikke Embedsmænd, hvortil i Rigsraadet Embedsmændene ere i Majoriteten. At denne Sag for deres Betragtning derfor kan stille sig noget anderledes end for vor, er Noget, som man ikke kan bebreide dem, men man kan heller ikke bebreide os, at vi have en anden. Personligt vilde jeg finde det rigtigt, om Dommerne bleve stillede noget anderledes i deres Lønningssforhold, end de fortiden staae; jeg troer, at det er overordentlig vigtigt, at denne Stånd ogsaa i sine finansielle Anliggender bliver stillet saa uafhængig som muligt; ogsaa der kan det maaskee være vanskeligt at ramme det Rette, men min personlige Betragtning, — hvortil jeg er kommen efter en saa alvorlig Overveelse, som jeg har seet mig istand til — er, at der er god Grund til at forhøje og omordne Gagerne for Dommerne. Naar man nu som jeg har den Mening, at Embedsstanden i sin Heelhed forholdsvis er ligesaa høit, om ikke høiere lønnet her end noget andet Sted i Verden, og jeg desuagtet har været med at stille Forslag om Forøgelse i dens Gage, saa ligger det deri, at jeg troer, at der her tillands — uagtet de mindre gunstige Forhold, hvori vi i de senere Aar have bevæget os — dog er Kræfter nok til at bære en saadan Forøgelse; jeg ønsker ikke, det skal være Dommerne alene, men ogsaa andre Embedsmænd, der skulle blive vel stillede; og jeg vil hellere, at de skulle have Noget for meget end Noget for lidt, hvorved saavel de, der ere Embedsmænd, som de, der ikke ere Embedsmænd, ville staae sig bedst. Naar den ærede Rigsdagsmand her ligeoverfor fra Odense Amts (ie) Valgfreds (Johansen) har rettet det Spørgsmaal til den høitærede Minister, som her er